

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 237.336 van 10 februari 2017
in de zaak A. 220.811/X-16.793.**

In zake : Koen DE HAES
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Lieve Dehaese
 kantoor houdend te 3500 Hasselt
 Luikersteenweg 187
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sven Vernailen
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 november 2016, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “het ministerieel besluit van 09.09.2016 van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, waarbij wordt beslist dat in het algemeen belang voor de realisatie van de afslagstrook Heidestraat N715-N74 te Houthalen-Helchteren de onroerende goederen op het grondgebied van de gemeente Houthalen-Helchteren, die in het geel zijn ingekleurd op het plan 1M3D8G G033003 00, onmiddellijk in bezit worden genomen, en worden onteigend overeenkomstig de bepalingen van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemenen nutte”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 januari 2017.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jessie Deckmijn, die *loco* advocaat Lieve Dehaese verschijnt voor verzoeker, en advocaat Annelies Geerts, die *loco* advocaat Sven Vernailen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is eigenaar en bewoner van het goed gelegen te 3530 Houthalen-Helchteren, Heidestraat 1, kadastraal gekend als Afdeling 4, Sectie B, nr. 712Z7, met een totale oppervlakte van 7a45ca.

Het eigendom is overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan Hasselt-Genk gelegen in woongebied.

3.2. Met het bestreden besluit van 9 september 2016 van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, wordt beslist dat in het algemeen belang voor de realisatie van de afslagstrook Heidestraat N715-N74 te Houthalen-Helchteren de onroerende goederen op het grondgebied van de gemeente Houthalen-Helchteren, verleend volgens het plan 1M3D8G G033003 00, onmiddellijk in bezit worden genomen,

en worden onteigend overeenkomstig de procedure van de wet van 26 juli 1962 ‘betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemenen nutte’.

3.3. Verzoekers perceel wordt deels opgenomen in het innemingsplan, meer bepaald als inneming 2 met een oppervlakte van 1a 45ca. De aanleiding voor de onteigening wordt in het bestreden besluit als volgt verwoord:

“Overwegende dat de Grote Baan N715 fungeert als een verbindende as tussen Midden en Noord Limburg en dagelijks $\pm$ 40.000 voertuigen verwerkt;

Overwegende dat op deze plaats de weg beperkt is tot een 2x1 rijstroken zonder uitwijkmogelijkheden;

Overwegende dat dit tot gevolg heeft dat afslaand verkeer richting Heidestraat vooral op piekmomenten leidt tot opstoppen;

Overwegende dat de oversteekbaarheid voor zowel zwakke weggebruikers als voertuigen hierdoor wordt verhinderd;

Gelet op de volgende maatregelen die zullen genomen worden om deze problematiek weg te werken:

- een door een middenberm beveiligde fietsoversteekplaats;
- zowel de rijweg wordt uitgebogen om de afslagstrook mogelijk te maken als de fietspaden ter hoogte van de uitbuiging vrijliggend aangelegd omwille van de verkeersveiligheid;
- een fietsopstelzone wordt voorzien om de oversteekbewegingen veilig te laten gebeuren;

Overwegende dat de ingekleurde zones ter onteigening noodzakelijk zijn om deze ingrepen te realiseren;

Gelet op de meest recent beschikbare ongevallencijfers voor de periode van 2014 tot 2016 van de politiezone MidLim hebben er zich 6 ongevallen voorgedaan waarvan 1 dodelijk verkeersongeval in december 2015.”

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zouden zich alleen opdringen indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld mochten zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

Uiteenzetting van de spoedeisendheid

6.1. De vordering is volgens verzoeker spoedeisend “aangezien [hij] het resultaat van de vemietigingsprocedure niet kan afwachten om een beslissing te verkrijgen aangezien hij zich dan in een toestand dreigt te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen. Indien het bestreden besluit ten uitvoer zou worden gelegd en effectief tot onteigening zou worden overgegaan van [zijn] perceel [...], zijn de gevolgen hiervan voor [hem] onherroepelijk en onherstelbaar. Het onteigeningsplan en de tabel der innemingen voorzien de grootste inname op [zijn] perceel [...], zodat het perceel [...] na inname slechts een totale oppervlakte zou hebben van 5a, terwijl hij met zijn gezin en 3 jonge kinderen woonachtig is op het perceel. [...] Indien het bestreden besluit ten uitvoer zou worden gelegd, heeft dit onherroepelijke onomkeerbare en onherstelbare gevolgen voor de leefkwaliteit en de belevingswaarde voor [hem] en zijn gezin met 3 jonge kinderen. Bovendien zou door de onteigening de Grote Baan nog dichterbij [zijn] woning [...] komen te liggen, waardoor de reeds bestaande geluidsoverlast, zal toenemen”.

6.2. Verzoeker wijst er nog op dat de door hem aangevoerde middelen gegrond zijn.

Beoordeling

7.1. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert. Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor haar persoonlijk veroorzaken.

In beginsel kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen over de spoedeisendheid in het verzoekschrift of de daarbij gevoegde stukken werd uiteengezet en gestaafd.

7.2. Verzoekers betoog dat de door hem aangevoerde middelen gegrond zijn, betreft de grondvoorwaarde van het voorhanden zijn van een ernstig middel. Deze laatste voorwaarde is te onderscheiden van de grondvoorwaarde van de “spoedeisendheid”, waaraan afzonderlijk moet zijn voldaan.

7.3. De verzoeker steunt de spoedeisendheid van zijn vordering voorts op de “onherroepelijke onomkeerbare en onherstelbare gevolgen voor de leefkwaliteit en de belevingswaarde voor [hem] en zijn gezin met 3 jonge kinderen” ingevolge het verlies van een deel van zijn tuin, en het feit dat “de Grote Baan nog dichterbij [zijn] woning [zal] komen te liggen, waardoor de reeds bestaande geluidsoverlast, zal toenemen”.

Het bestreden besluit houdt als zodanig evenwel nog geen beslissing in tot het uitvoeren of vergunnen van welbepaalde infrastructuurwerken. Verzoeker toont dan ook niet concreet aan dat de uitvoering van de infrastructuurwerken en de verkleining van zijn tuin reeds zo imminent zouden zijn, dat een uitspraak over het annulatieberoep niet voordien verwacht zou mogen worden.

7.4. Er dient ten andere te worden vastgesteld dat verzoeker pas uit zijn eigendom zal worden ontzet wanneer de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan. Die onteigening kan door de vrederechter slechts worden uitgesproken nadat hij het onteigeningsbesluit op zowel zijn externe als zijn interne wettigheid heeft getoetst. Deze wettigheidscontrole is door het Grondwettelijk Hof evenwaardig bevonden aan de controle waartoe de Raad van State kan overgaan. Met andere woorden zal verzoeker zijn wettigheidsbezwaren nog voor de vrederechter kunnen doen gelden. De vrederechter zal er uitspraak over moeten doen en, als ze gegrond worden bevonden, zal het verlies van zijn eigendom alsnog zijn afgewend.

7.5. Gelet op wat voorafgaat, toont de verzoeker het spoedeisend karakter van zijn vordering niet aan.

VII. Besluit

8. Uit het voorgaande volgt dat niet voldaan is aan ten minste één van de twee cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen. Die vaststelling volstaat om de schorsingsvordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien februari 2017, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Stephan De Taeye